

1956 nem a baloldalé, hanem a nemzeté

2024 október 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az internacionalista kommunistáktól mindig idegen volt a nemzet, ötvenhatban is!

Vannak emberek, akik a keresztény ünnepeink el?tt – gondosan id?zítve – megjelentetnek valami

kereszténygyalázó információt, és vannak olyanok, akik a nemzeti ünnepeink el?tt követnek el valamilyen nemzetgyalázást. A napokban, éppen az 1956-os forradalom és szabadságharc el?estéjén egy Martin Ethelwolf nev? provokátor (becsületes nevén Farkas Attila Márton) a Facebookon adta közre nézeteit ezzel a címmel: „Szerintem ’56-hoz a jobboldalnak semmi köze nincs.” Leszögezte, hogy „’56 egy demokratikus baloldali forradalom volt az »emberarcú«, önigazgató szocializmusért és a nemzeti függetlenségért, javarészt (nem teljesen) baloldali érzelm? emberek részvételével. Ehhez a jobboldalnak semmi köze nincs, még az egy szem Mindszenty apropóján se.”

Nem tudom, hogy Ethelwolf úr kiket tekint jobboldaliaknak, de az biztos, hogy az emberarcú szocializmusért szót emel? baloldali szalonforradalmárok nem nagyon néztek farkasszemet a szovjet tankokkal. Ennek alapján mondhatjuk, ’56-hoz a baloldalnak semmi köze nincs, még az egy szem Nagy Imre apropóján se.

Tény, hogy miközben a valóban h?s pesti srácok életüket áldozták az utcai harcokban, akkor azok a széplelkek, akik például el?készítették az „írók lázadását”, gondosan ügyeltek a saját testi épségükre, hogy azután, az események függvényében helyezkedni tudjanak.

Harminckét évvel ezel?tt a Pest Megyei Hírlapban interjút készítettem az Aachenben él? Tamáska Lóránttal, a törvényszéki orvostan nemzetközi hír? tudósával, aki az 1956-os forradalom és szabadságharc el?zményeivel kapcsolatban meghökkent? élmények és ismeretek birtokában volt.

Visszaemlékezését és véleményét addig egyetlen hazai fórumon sem hozta nyilvánosságra. A professzor a forradalom spontán résztvev?inek helytállását, h?siességét nagyra becsülte, s jelezte, hogy akik életük árán is szembeszálltak a túler?vel, feltehet?en másképpen látják, másképpen ítélik meg a történteket, mint ?.

A professzor szerint ’56 el?tt az országban érezhet? volt a feszültség, a kommunista diktatúrával szembeni harag, ami aggodalmat váltott ki azokból, akik beépültek a hatalomba. A pártvezetés a megoldást a permanens átmenetben, átmentésben látta. Vagyis az akkori baloldal résen volt, s ezért hívták életre a Pet?fi Kört. A professzor ezt mondta: „Sokat beszélnek ma a Pet?fi Kör forradalmi szerepér?l, de hallgatnak arról, hogy az a pártközpont leányvállalata volt és komoly szerepet játszott az áthangolásban. A pártban Kiss Károly volt az irányítója és a felel?se. ? jelölte ki a megvitatandó témákat, azok el?adói, s?t még a közbeszólók személyét is. Tánczos Gábor pedig azt tette, amire Kiss Károlytól utasítást kapott. A kör m?ködtetésével kapcsolatban az volt a párt elgondolása, hogy zárt helyen, különböz?, f?leg értelmiségi érdekcsoportok képvisel?i félelem nélkül kimondják az évek során felhalmozódott sérelmeiket, csalódásaikat. Ennek a futballmeccsekhez hasonló, g?zkiereszt? szerepet szántak. […] Igyekeztek a tenger feltámadása, a várható népfelkelés el?tt jó pozíciót biztosítani maguknak az új rendszer soraiban.”

Tamáska Lóránt így folytatta: „Ne feledjük, hogy a polgári lakosság kezében nem volt fegyver. Az úgynevezett ellenforradalom megszervez?inek ezért gondoskodniuk kellett arról, hogy a harcosok kezébe valamennyi fegyver kerüljön. Kopácsi Sándor olyan utasítást adott a rend?röknek, hogy megtámadásuk esetén ellenállás nélkül azonnal adják át fegyvereiket. 1956. október 23-án este 8 és 9 óra között a saját szememmel láttam a Madách körúton, amint a kék rend?rök puskákat osztogattak a forradalmároknak.”

A baloldalnak tehát e visszaemlékezés szerint is csupán sunyi számításból volt köze a forradalomhoz. Igaz, a kés?bb kivégzett Nagy Imre és néhány társa is kommunista volt, s rájuk lehet hivatkozni,

csakhogy magát a forradalmat nem a kommunisták csinálták.

Amikor 1956. október 23-án Nagy Imre a Kossuth téren így szólította meg a tömeget: „Elvtársak!”, valaki a közhangulatot kifejezve ezt kiáltotta: „Nem vagyunk mi elvtársak! A nemzet jött el!”
S ebben a bekiabálásban volt a lényeg. A baloldaltól, különösen az internacionalista kommunistáktól mindig idegen volt a nemzet. A globalista balliberálisok ma sem tudnak mit kezdeni vele. Pontosabban gyengítik és rombolják, ahol csak tudják. És hazudoznak, mint a forradalmat szovjet segítséggel lever? Kádár János, aki már novemberben teleragasztatta a f?várost „Éljen a Forradalmi Munkás–Paraszt Kormány!” feliratú plakátokkal. Ez volt az ?, szovjet tankok segítségével hatalomra juttatott kormánya, míg az igazi forradalmárokból „ellenforradalmárok” lettek.

Ethelwolf szerint a jobboldalnak még az egy szem Mindszenty apropóján sincs köze az ’56-os forradalomhoz.

Hosszan sorolhatnánk a nemzeti (tehát jobb) oldalhoz tartozó ’56-os h?sök neveit Pongrátz Gergelyt?l dr. Fedor Józsefig, Iván Kovács Lászlótól Falábú Jancsiig, Tóth Ilonától Wittner Máriáig, hogy csak ?ket említsük a Corvin

köziek közül, s akkor még nem szóltunk Szeles Erikáról, Mansfeld Péterr?l és a többiekr?l.

Hozzájuk, s az „egy szem Mindszentyhez” adjuk hozzá a több tízezer, jórészt ismeretlen pesti, illetve vidéki srácot is, akiknek annyiban volt közük a baloldalhoz, hogy el kellett viselniük a kommunista diktatúrát.

Bánó Attila - www.magyarnemzet.hu

A szerz? író, újságíró

www.magyarnemzet.hu

Ajánló